

[Energiministeren]

ger en situation, som ikke dækkes af denne afgrøelse.«

Gas- og Varmepreisudvalgets sekretariat har efterfølgende oplyst, at afgørelsen generelt indebærer, at ejendomme, hvor blokvarmecentralen tvangsmæssigt skal omstilles til kollektiv energiforsyning, skal have erstatning for det overflødige oliefyrr. Erstatningen vil enten blive fastsat i overensstemmelse med de principper for tilbagekøb, som forsyningsselskabet gør gældende over for andre kunder, eller som minimum svare til anlæggets nedskrevne værdi. Der vil således ifølge udvalgets sekretariat skulle ydes en rimelig erstatning for uanvendelige oliefyrr – uanset om det pågældende forsyningsselskab har en tilbagekøbsordning eller ikke, men forudsat at kompensation kan gives, uden at der sker prisforhøjelser for de øvrige kunder.

Da det efter min opfattelse ville være klart uacceptabelt, såfremt forbrugere påføres urimelige meromkostninger i forbindelse med en tvangstilslutning, er jeg, hvis der på trods af Gas- og Varmepreisudvalgets afgørelse er alvorlige udeståender, parat til at vurdere mulighederne for yderligere tiltag på området.

Spm. nr. S 1007

Til *energiministeren* (27/7 92) af:

Riishøj (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at der i Elkrafts kontrakt med VEAG er taget højde for, at elprojektet kan forkastes politisk, og at der ikke fra tysk side kan rejses erstatningskrav?«

Svar (3/8 92):

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Elkraft, der har oplyst følgende:

»Hvis de nødvendige danske og tyske myndighedstilladelser ikke foreligger den 1. oktober 1992, skal parterne forhandle om en eventuel tilpasning af projektets tidsplan samt en fordeling af en eventuel risiko ved at fortsætte projektet.

Hvis de nødvendige danske og tyske myndighedstilladelser fortsat ikke foreligger den 30. juni 1993, har parterne ret til at opsigte aftalen, uden at der i den anledning kan gøres erstatningskrav gældende. Ved en opsigelse er parterne forpligtet til at forhandle om en eventuel

fortsættelse af samarbejdet. Parterne er dog ikke forpligtet til at nå til enighed om et resultat.

Elkraft og VEAG er hver for sig forpligtet til at gennemføre og fremskynde den nødvendige myndighedsbehandling med henblik på at opnå de nødvendige tilladelser og godkendelser.«

På denne baggrund er det min vurdering, at der ikke fra tysk side kan rejses erstatningskrav i tilfælde af, at projektet ikke kan godkendes af de danske myndigheder.

Spm. nr. S 936

Til *udenrigsministeren* (26/6 92) af:

Peder Sass (S):

»Vil udenrigsministeren give tilsagn om, at tilskud til humanitær bistand til ofrene i konflikten i Jugoslavien fra fodboldspillere og DBU i forbindelse med det danske landsholds deltagelse i EM i Sverige bliver dobbelt op med offentlig katastrofehjælp?«

Begrundelse

De danske landsholdsspillere har allerede besluttet at donere deres sponsorpræmier til krigens ofre fra Kroatien, Bosnien-Herzegovina og Slovenien. Herudover har der været en offentlig debat om, hvorvidt DBU burde donere en del af sit forventede overskud på over 20 mio. kr. fra EM-deltagelsen.

Beslutter DBU at donere et beløb, ville det være rimeligt, at regeringen i lighed med praksis ved tidligere indsamlinger i katastrofesituationer doubler beløbet op.

Svar (3/7 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danmarks humanitære bistand til fordel for ofrene for konflikten i det tidligere Jugoslavien (fra august sidste år) andrager i alt 36.778.000 kr. Bidragene fordeler sig som følger: FN's flygtningehøjkommissær (UNHCR) 18.000.000 kr., Dansk Røde Kors/Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) 6.000.000 kr., FN's Børnefond (UNICEF) 5.000.000 kr., Verdenssundhedsorganisationen (WHO) 1.000.000 kr., øvrige private danske nødhjælpsorganisationer 6.778.000 kr.